

Contraste, Nr. 15, mai 2017, ISSN 2247 – 0158

COLEGIUL TEHNIC "AUREL VLAICU", GALAȚI

Contraste

ISSN 2247 – 0158

Nr. 15, mai 2017

**COLEGIUL TEHNIC "AUREL VLAICU" - ȘCOALĂ PARTICIPANTĂ LA PROIECTUL—PILOT
"ȘCOLI AMBASADOR ALE PARLAMENTULUI EUROPEAN ÎN ROMÂNIA"**

C.T.A.V. poate, C.T.A.V. vrea...

Și, mai ales, noi, cei de la C.T.A.V. vom încerca să demonstrăm că suntem perseverenți și că vom face față cu brio unei astfel de provocări.

În calitate de director al acestei școli, am avut posibilitatea să-i observ îndeaproape pe toți, ambasadori seniori și juniori, deopotrivă. Și m-am bucurat să văd o echipă inimoasă, gata să facă lucruri minunate, cu același țel și cu aceleași principii.

Activități creative, informații clare despre Uniunea Europeană, legătura cu comunitatea, toate, dar absolut toate, m-au fascinat și m-au făcut să redescopăr oameni și sentimente. Dialogurile lor deschise, lumina din priviri și emoția discursurilor m-au determinat să înțeleg că proiectul acesta era, într-adevăr, doar pentru ei.

Felicit echipa, felicit ideea proiectului și sperăm că succesul va fi pe măsura efortului depus!

**Director,
Silviana Ciupercă, ambasador senior**

CUPRINS:

1. CANDIDAT LA TITLUL DE ȘCOALĂ AMBASADOR A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....2
2. De ce să fim ambasadori?.....3
3. Europa Unită.....4
4. Uniunea Europeană sau despre libertate.....5
5. ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI.....6-9
6. Crezi că Uniunea Europeană merită, ori ar trebui să îi punem capăt?.....10-11
7. Terorismul, "non-statul care atacă statele"!.....12
8. Cum a luat naștere moneda euro?.....13
9. Uniunea Europeană și Criza Refugiaților.....14
10. Jurnalul proiectului EPAS.....15
11. Uniunea Europeană și natura.....16
12. Lupta împotriva discriminării, piața unică.....17
13. Călătorii în Uniunea Europeană.....18
14. EUROPA DEZBATE—PREGĂTIREA TINERILOR PENTRU VIAȚĂ PRIN DEZBATERI.....19
15. Simboluri europene..... 20
16. INTER ȘI TRANSDISCIPLINARITATEA, DEZIDERATE ALE UNUI ÎNVĂȚĂMÂNT EUROPEAN.....21

COLEGIUL TEHNIC "AUREL VLAICU", CANDIDAT LA TITLUL DE ȘCOALĂ AMBASADOR A PARLAMENTULUI EUROPEAN

...Da, ne considerăm norocoși pentru faptul că am avut șansa de a fi selectați într-un proiect de anvergură la nivel național, "Școli Ambasador ale Parlamentului European", alături de alte câteva licee din țară.

Acest proiect pilot se adresează elevilor din ciclul liceal și are ca principal obiectiv dorința de conștientizare a tinerilor în legătură cu rolul pe care îl joacă Uniunea Europeană în viața lor, accesibilitatea informațiilor privind factorii de decizie, puterea legislativă a instituțiilor, în cadrul UE.

Proiectul a debutat în luna februarie a acestui an și s-a concretizat cu derularea a două stagii de formare, coordonate atât de către reprezentanții Biroului Parlamentului European, cât și de APDD Agenda 21.

În calitate de coordonator, am format o echipă de lucru din care fac parte alți cinci ambasadori seniori, cadre didactice din școala noastră, alături de 15 ambasadori juniori, elevi entuziaști care și-au exprimat dorința de a contribui la obținerea acestui titlu.

Astfel, pe parcursul acestor luni, echipa de implementare a realizat diverse activități tematice, a diseminat informațiile primite în cadrul modulelor proiectului, a realizat un punct de informare accesibil atât elevilor și profesorilor școlii, cât și celor din afara ei. Nu în ultimul rând, tinerii ambasadori au primit vizita unor oficialități, cu care au purtat un dialog deschis privind valorile Uniunii Europene.

Am remarcat, de-a lungul acestei perioade, mult entuziasm în rândul tinerilor, care au înțeles, în sfârșit, că sunt cetățeni europeni, cu drepturi și obligații depline.

Așadar, suntem candidați serioși la titlul de școală-ambasador și ne dorim ca proiectul să se finalizeze cu succes.

*Prof. Rusu Mariana, ambasador senior,
coordonatorul proiectului*

De ce să fim ambasadori?

Proiectul "Școli-ambasador ale Parlamentului European în România" a debutat sub auspiciile unei titulaturi impozante care a provocat și a continuat printr-un efort susținut al celor 15 ambasadori juniori, îndrumați de către ambasadorii seniori. Emoții, încercări, renunțări, din nou încercări...cam acestea au fost etapele unui proiect pe care ni-l dorim al nostru, asumat, meritat.

Uniunea Europeană a fost până în februarie 2017 un concept arid, o noțiune cu care nu intrasem decât adiacent în contact.

Proiectul acesta ne-a oferit șansa de a înțelege rolul pe care îl au instituțiile UE în ceea ce privește evoluția țărilor europene. Noi toți am înțeles ce reprezintă piața unică, cât de important este să fii cetățean UE, ne-am elucidat cu un concept care părea tabu-criza refugiaților- ne-am identificat, rând pe rând, cu valorile europene, am înțeles avantajele studiului în străinătate. Proiectul acesta ne-a oferit șansa de a demonstra că suntem o echipă, că ne dorim toți același lucru.

Consider că acesta este marele câștig al proiectului.

Prof. Guguiță Claudia,

ambasador senior,

Europa Unită

Ca să înțelegem prezentul european al celor 28 de țări, ar trebui să ne familiarizăm cu ideea proiectului de unitate al lui Monnet, Schuman, Churchill, din anii 1947-1951, prin care au transformat o viziune într-o realitate. Europa afectată puternic de război, trebuia transformată într-un spațiu economic, politic, multicultural, social bine dezvoltat, care să oprescă influența comunistă, să facă față concurenței americane. Astfel, părinții unității europene au imaginat și au pus în aplicare conceptul unității europene, treptat, plecând de la refacerea economiei și infrastructurii, ajungând la instituții politice, principii: democrație, libera circulație, piață comună, drepturile omului și justiție funcțională pentru toate cele 28 (deocamdată) de state membre.

Au pornit în 1951 cu CECO, organizație economică formată din 6 state: Franța, Germania, Italia, Olanda, Belgia, Luxemburg. Acestea desființează taxele vamale pentru cărbune și oțel, astfel încât începe refacerea și dezvoltarea economiei și se pun bazele unei piețe unice.

Succesul CECO determină trecerea la extinderea pieței comune prin Tratatul de la Roma, din 1957, cu extinderea spațiului economic comunitar și al statelor membre.

Apoi, din 1991 și până în anii 2002-2007 se stabilizează organizarea la nivel politic a Europei, pe baza regimului democratic și a separației puterilor în stat:

PARLAMENTUL EUROPEAN - ales odată la 5 ani de către cetățenii de peste 18 ani, pe grupuri politice, votează legislația, bugetul, directive, cu deputați reprezentând toate statele membre, în funcție de numărul de locuitori. Astăzi are 751 de membri, din toate grupurile politice: Partidul Popular European, Alianța Progresistă a Socialiștilor și Democraților, Conservatori și Reformiști, Alianța Liberalilor și Democraților pentru Europa, Stânga Unită, Grupul Verzilor, Europa Libertății și Democrației Directe.

CONSILIUL EUROPEAN: format din șefii de stat sau de guverne, stabilește politica generală (economie, mediu, criza financiară, refugiați) a UE în cadrul *summiturilor europene*. Își alege un președinte pe 2 ani și jumătate, astăzi este Donald Tusk, reprezentând Polonia.

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE (CONSILUL DE MINIȘTRI): alcătuit din 28 membri din guvernele fiecărui stat, care discută, modifică, doptă acte legislative; deciziile importante se iau cu unanimitate de voturi, de exemplu aderarea unui nou stat.

COMISIA EUROPEANĂ: 28 membri, comisari, fiecare fiind responsabil pe un anumit domeniu: industrie, agricultură, dezvoltare, drepturile omului, refugiați, etc, reprezintă UE ca întreg. Comisia propune legi, monitorizează aplicarea acestora, guvernează Europa.

Astăzi, Uniunea Europeană oferă avantaje pe care acum 60 de ani erau doar proiecte: libertatea circulației oamenilor și banilor, dezvoltare comună, creșterea nivelului de trai, protecția consumatorilor, a sănătății, educație, multiculturalism, acces la informații, tarife scăzute pentru convorbiri telefonice, mai ales că din 15 iunie 2017 este desființat roaming-ul și mai ales respectarea drepturilor omului, pentru care există și o instituție care verifică acest lucru – Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Prof. Anghel Xenia—Corina,

ambasador senior

Uniunea Europeană sau despre libertate

Pentru noi, românii, Uniunea Europeană a reprezentat, de-a lungul anilor, un vis ce părea de neatins. În ciuda faptului că ne considerăm europeni până în măduva oaselor și până în hotarele sufletului, ne-am zis mereu că suntem prea mici, prea neînsemnați, prea puțin importanți pentru a ajunge la masa cea mare a popoarelor civilizate. Iată că s-a întâmplat și ceea ce părea doar iluzoriu. Haina Europei...uneori prea grea, alteori doar un colț sau poate doar o piesă rămasă din colecția trecută....

Și...totuși...An de an, învățăm despre libertate. Libertatea de a gândi n-am pierdut-o niciodată, pe cea de exprimare am învățat-o încă din primele luni de democrație. Cea de circulație a persoanelor și a mărfurilor ne oferă șansa de a descoperi locuri văzute doar la televizor sau în cărțile poștale ilustrate, de a achiziționa mărfuri la care doar visam, de a vinde celorlalți europeni produsele noastre tradiționale. Libertatea serviciilor a ajutat enorm familiile din România să găsească locuri de muncă ale căror retribuții oferă copiilor șansa unui viitor mai bun. Libertatea de circulație a capitalurilor elimină, de asemenea, taxe suplimentare și multă birocrație.

Însă cea mai importantă dintre libertăți este, cu siguranță, recăpătarea unei demnități ce părea imposibil de dobândit. Prejudecățile la adresa românilor au fost multe de-a lungul timpului, unele justificate, altele pornite doar dintr-o atitudine ostilă care nu oferea unui popor nici cea mai mică șansă. Odată cu trecerea anilor, am adus inteligență Europei, am muncit asiduu, am demonstrat seriozitate și am schimbat, poate, mentalități.

Începem să fim priviți cu o normalitate atât de mult timp așteptată. Începem să nu ne mai simțim doar niște tolerați ai istoriei.

Realizăm, cu mândrie, că am apărat timp de două mii de ani hotarele Europei și ale creștinismului, că e nevoie de tinerii noștri deștepți, că tehnologia evoluează și datorită inteligenței unui popor născut între atâtea limite și hotare.

Uniunea Europeană este, în primul rând, expresia libertății. A libertății individuale, a celei colective, a libertății de a face orice fără a încălca limita libertății celuilalt. O libertate care a funcționat tocmai datorită regulilor bunului simț și ale seriozității.

Europa e o lume diversă, un amestec de rase și naționalități care trăiesc în armonie, încercând să se ajute reciproc să își promoveze țara. Iar aceasta este cea mai mare manifestare a libertății. Albi, asiatici, negri, ortodocși, budiști, indiferent de rasă sau de religie, între granițele Europei oamenii au învățat să trăiască împreună, să se accepte, să își zâmbească și să se mândrească promovându-și tradițiile și trecutul. Astfel, toleranța, patriotismul, demnitatea umană reprezintă supreme manifestări ale libertății. O libertate pe care și noi, românii, o învățăm zi de zi și avem convingerea că o vom aprofunda cât de curând. O libertate atât de frumoasă, încât sperăm să nu mai fie vreodată zdrobită de conflicte sau de orgolii sterile.

Prof. Codreș Carmen,

ambasador senior

ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI

9.03.2017 - Vizitarea Centrului "Europe Direct", Galați

16.03. 2017 - Cu ambasadorii în comuna Smârdan....

17.03.2017—Diseminarea proiectului la nivelul școlii

17.03.2017—Traficul de persoane, o problemă a Uniunii Europene!

Amenajarea punctului de informare

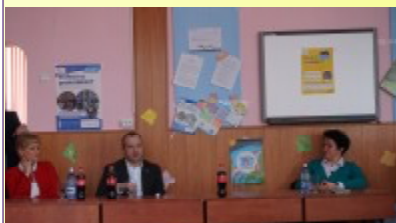

ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI

17.03.2017- Sistemul de educație în Uniunea Europeană-dezbateri, lecții de viață, modele–invitat – prof. Nicolae Bacalbașa

22.03.2017 - C.T.A.V. – COMUNITATE – ÎNVĂȚĂMÂNT EUROPEAN - Proiectul "Școli Ambasador ale Parlamentului European" a găsit ecou și în comunitate. Primarul municipiului Galați, d-l Ionuț Pucleanu, a fost invitatul de onoare al ambasadorilor seniori și juniori ai școlii noastre. Întâlnirea s-a desfășurat sub forma unui dialog deschis al generațiilor în legătură cu sistemul de educație românesc actual. Atât întrebările elevilor, cât și răspunsurile domnului primar, au avut ca scop comun identificarea unor soluții eficiente, necesare unui învățământ cu profil european.

23.03.2017 - Eu știu să reprezint Europa!" - o activitate – concurs plină de entuziasm, emoții, bucurii....Ambasadorii juniori au constituit echipe cu ajutorul colegilor și au reprezentat într-o manieră originală țările Uniunii Europene, în cadrul proiectului "Școli-ambasador ale Parlamentului European"(EPAS)

30.03.2017—Promovarea proiectului EPAS la Targul de oferte educaționale dedicat elevilor de clasa a VIII-a

ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI

31.03.2017 - Ambasadorii juniori în dialog cu europarlamentarul Dan Nica - Un dialog deschis, în care domnul Dan Nica a răspuns curiozităților elevilor în legătură cu funcționarea Parlamentului European. Au fost abordate subiecte de mare actualitate: criza refugiaților, fenomenul Brexit, avantajele oferite de moneda unică europeană, discriminarea, sistemele de educație, solidaritatea, piața unică europeană.

3.04.2017 - Reprezentanții Europe Direct Galați le-au explicat elevilor mecanismele funcționării Uniunii Europene, le-au prezentat avantajele monedei unice, răspunzând curiozitățile legate de provocările Europei actuale

10-14.04. 2017—Diseminarea proiectului, lecții de dirigenție

ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI

13.03.2017 - Dreptul de vot-între obligație și necesitate!

5.05.2016—Concurs ”Meniuri europene”

7-9.05 - Activități dedicate Zilei Europei

4.05.2017 - Diseminarea proiectului la Școala Gimnazială nr. 18 - Ambasadorii juniori au prezentat proiectul în fața elevilor de clasele a șaptea și a opta de la Școala nr. 18, Galați. Aceștia i-au primit cu mult entuziasm și au fost încântați să descopere avantajele cetățeniei europene, conștientizând rolul deosebit de important al UE în societatea actuală.

Crezi că Uniunea Europeană merită, ori ar trebui să îi punem capăt?

Mulți oameni simt o respingere față de UE, în timp ce alții laudă lucrurile pe care a reușit să le facă. Deci este Europa bună sau rea pentru oameni? Din moment ce Marea Britanie se pare că ne va părăsi, ne vom comporta ca și cum deja a ieșit din UE.

Uniunea Europeană, cu cele 27 de state pe care le conține, are în jur de 450 de milioane de locuitori, ceea ce o transformă în cea de-a treia cea mai populată țară, într-un fel, din lume. Este a doua țară din lume ca PIB (Produs intern brut) și deține cea mai mare piață unică din lume. Însă, la început, crearea UE a fost doar despre un singur lucru: Pace. Europeanii sunt foarte buni la purtat razboaie și au fost implicați în acestea pentru...pai cam toată istoria lor. O singură rivalitate lungă de un secol între Franța și Germania a costat milioane de vieți și a fost atât de adancă, încât germanii au invetat un cuvânt nou: ERBFEINDSCHAFT (ura transmisă din generație în generație).

După cel de-al doilea război mondial, europenii au hotărât că vor o pace stabilă care să nu depindă de alianțe militare. În schimb, politicile, comerțul și oamenii Europei ar trebui să devină atât de interconectați, încât războiul ar deveni atât nepractic, dar și de negândit. Planul a funcționat, între membrii UE am avut peste 70 de ani de pace.

Așadar, pacea e bună, dar cum rămâne cu realizările UE și problemele ei?

În ziua de azi, cetățenii UE beneficiază de multe libertăți:

- Libertatea de a călători fără prea multe bătăi de cap, tarife mult mai mici la convorbiri telefonice, o mulțime de produse și servicii și niște standarde foarte

ridicate de sănătate și siguranță.

- Instituțiilor europene nu le este frică să se ciondănească cu marile companii, precum Microsoft, Apple ori Facebook, în legătură cu regulile în privința concurenței corecte, a evaziunii fiscale ori a protejării informațiilor.

- Prin programele științifice ale UE, țările europene au devenit un motor comun care servește lumii întregi ca centru de știință. Călătoriile nerestricționate și dreptul de a munci oriunde facilitează aplicarea pentru fonduri și alcătuirea de echipe de experți cu cel mai bun echipament. La rândul său, EU a devenit lider în cercetarea științifică și produce mai mult de 25% din descoperirile științifice din lume, cu numai 5% din populație. Dar mulți cetățeni se simt neîcrezători în UE. Bruxelles-ul pare departe, netransparent, tehnocratic și dificil de înțeles. Nu ajută faptul că UE nu stă prea bine la capitolul deschidere și explicare a ceea ce facem de fapt. Această detașare a dus la o scădere constantă a prezenței la vot de-a lungul decadelor. Este novie disperată de o mai mare transparență și responsabilitate, dacă instituțiile UE vor încrederea cetățenilor.

În momentul de față, UE este în continuare zguduită de criza refugiaților din 2015. Unele țări au acceptat mult mai mulți azilanți decât altele, în timp ce țările de la graniță sunt copleșite și se simt abandonate. Alte țări sunt șocate de haosul inițial al imigrației masive și își închid granițele, blocând efectiv cea mai mare rută spre Europa. Bogăția și libertatea fac din EU o destinație atrăgătoare și acest lucru este puțin probabil să se schimbe. Populația este împărțită referitor la cum să reacționeze... unii spun că Europa permite intrarea a prea mulți imigranți cu o cultură diferită, fără a cere strict și integrarea, în timp ce alții spun că nu integrarea este problema, ci faptul că rasismul și discriminarea față de imigranți, previne integrarea lor. Stabilirea unui echilibru între ajutorarea refugiaților și refuzarea lor și integrarea cu succes a celor care rămân, se menține drept una din cele mai dificile și controversate provocări ale uniunii.

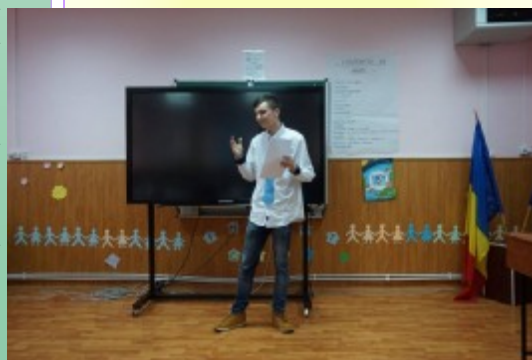
Pe lângă imigrație, multe alte provocări se așteaptă în viitor. Între acestea, ar fi de remarcat **problema apărării**. În mod tradițional, țările europene se bazuau puternic pe protecția oferită de SUA prin NATO. Dar în actualul climat politic, Europa trebuie să se întrebe dacă într-adevăr vrea să se bazeze pe SUA pentru propria siguranță. În ziua de astăzi, forțele militare combinate ale țărilor membre ar putea forma o apărare eficientă și ar fi a treia a putere militară ca mărime din lume. Astfel, s-ar economisi mulți bani, s-ar păzi granițele Europei și s-ar îmbunătăți înțelegerea culturală cu soldații din cele 27 state diferite, servind un scop comun.

Dar....despre....**bani**? E și mai complicat...

UE a creat cea mai mare piață unică din lume. În interiorul ei se poate face comerț fără taxe vamale. Țările care au intrat au avut un mare impuls în economiile lor și chiar între țările vecine comerțul a crescut cu până la 500% și noi locuri de muncă s-au creat constant.

Cercetările au sugerat că aderarea la UE a oferit majorității noilor membri un PIB în medie cu 12% mai mare decât dacă ar fi rămas în afara uniunii.

Și pentru acele regiuni cu economii mai slabe și infrastructură mai săracă, instituțiile europene le oferă miliarde de euro în fiecare an ajutând investițiile în economie, infrastructură și dezvoltarea socială.

Crezi ca Uniunea Europeană merită, ori ar trebui să îi punem capăt?

Ca aspecte negative, EU încearcă să țină împreună țări cu diferențe mari în economie și legi referitoare la munca, taxe și asigurări sociale.

Costul unei ore de muncă în EU variază între 4 și 40 de euro. Unele țări au industrii mari și exporturi puternice, în timp ce altele se concentrează pe servicii, turism sau resurse naturale. Dar și mai este faptul că euro este moneda comună doar a unor țări, nu a tuturor. După cum a arătat criza din Grecia, acest lucru poate fi o rețetă a dezastrului. Nu poți unifica economiile foarte diferite sub aceeași monedă lăsându-le însă politicile economice separate.

Deci ar trebui sau nu ca toate țările din UE să se unească sub moneda comună?

Ar trebui ca verigile slabe să fie aruncate în afara Euro sau ar trebui ca țările să adopte politici comune în taxe, sănătate și asigurări sociale?

Sunt întrebări care se dezbate de ani de zile, dar care nici astăzi nu au un răspuns.

Deci ținând cont de toate acestea, merită Uniunea Europeană? Acesta este răspunsul nostru (opinia noastră):

UE este imperfectă și încă are nevoie de multă muncă, dar este corect să spunem că Uniunea Europeană îi face pe europeni să fie puternici în lume.

Împreună suntem inovatori în știință, suntem una din cele mai solide puteri economice și am putea avea una din cele mai puternice armate din lume.

Dar, mai important, UE ne oferă pace, siguranță și un simț de identitate comună. Și ceva ce ne dorim cu toții în aceste vremuri tulburi, stabilitate.

Dacă vrem să ne protejăm valorile de care suntem atât de mândri, o Uniune Europeană puternică este cea mai bună cale să ne asigurăm că vocile noastre se aud în lume.

Singuri, ca state mici, am face față cu greu într-o lume cu superputeri care se schimbă.

Tu ce parere ai despre Uniunea Europeană, despre viitorul ei?

Marius Burcă,
ambasador junior

Terorismul, “non-statul care atacă statele”

Numărul atacurilor teroriste în U.E. a scăzut, însă terorismul (definit de Robert Cooper, autorul volumului “Destrămarea națiunilor. Ordine și haos în secolul XXI”, drept “privatizarea războiului” și “non-statul care atacă statul”) și violența extremă rămân o amenințare majoră la adresa securității statelor comunitare, mai ales a celor membre N.A.T.O. și U.E. și care participă cu trupe în Afganistan și Irak. De altfel, în ultimii ani, violența separatistă a reprezentat o amenințare constantă în câteva state ale U.E. : Spania, Franța și Irlanda de Nord.

Terorismul islamic reprezintă în continuare o amenințare gravă la adresa cetățenilor spațiului comunitar, prin grupările afiliate Al-Qaeda din unele state ale Africii (Maghrebul islamic), Orientul Apropiat și Asia de sud-est. În momentul de față, deține poziții importante în Pakistan, Afganistan, Irak și Magreb. În ultimii ani, Al-Qaeda nu a executat acțiuni teroriste semnificative, însă și-a promovat ideologia fundamentalist - integristă, prin activitatea de propagandă încercând să-și consolideze poziția și să evite coagularea unei eventuale opoziții, a unei părți din clerul islamic, și emiterea unei fatwa împotriva sa. În paralel, continuă colectarea de fonduri din toată lumea (având la dispoziție multe resurse financiare, Al-Qaeda va rămâne cea mai mare amenințare la adresa lumii civilizate), dar și recrutarea de noi adepți, persoane din a doua și a treia generație de imigranți, din comunitățile locale, autohtoni trecuți la islam, fiind vizate multe state din Europa (Marea Britanie, Elveția, Austria, Franța, Olanda, Norvegia, Spania, Italia, Danemarca).

Procesul de recrutare s-a internaționalizat și datorită internetului, la fel, pregătirea teroriștilor. În plus, au apărut manuale de pregătire a teroriștilor, adresate chiar analfabeților.

Ideologia fundamentalistă are în continuare o priză semnificativă în lumea arabă, musulmană, și nu numai în rândul păturilor sărace. S-a constatat o extindere a ei în Africa de Nord, dar și în alte zone de interes : Yemen, Liban, Thailanda etc., dar sunt vizate și țintele occidentale din toată lumea. Există semnale că vor continua, și chiar amplifica, atentatele netradiționale executate de femeile kamikaze și de copiii sinucigași.

Deși a suferit pierderi mari, totuși Al-Qaeda și-a diversificat rețeaua și are în vedere folosirea mijloacelor neconvenționale : chimice, biologice, radiologice sau nucleare, deci adoptă o schimbare dramatică în tacticile de luptă. Potrivit raportului Eurojust, o altă amenințare o reprezintă P.K.K. Deși acest partid a desfășurat acțiuni de mică amploare în Europa de Vest, s-a axat pe acțiuni dure la adresa Turciei.

Directorul Institutului de Politică Internațională pentru Antiterorism din Israel aprecia că amplificarea și acutizarea terorismului, în general, și a modului de manifestare în special, “au fost posibile datorită condițiilor favorizante ale mediului de securitate, dar și vulnerabilităților instituțiilor abilitate cu contracararea acestui fenomen”, avertizând că terorismul “este prețul plătit de civilizația occidentală pentru hegemonia sa și impunerea principiilor democratice în lume”.

O problemă aparte, care constituie o amenințare gravă la adresa U.E., dar mai ales a țării noastre, o constituie situarea sa în zona extinsă a Mării Negre. În Kosovo, Bosnia, Adzerbaidjan, Ucraina, Transnistria, Albania, s-au înființat demult celule islamice. Caucazul de Nord reprezintă zona cu cea mai mare influență fundamentalist islamică din Europa. Aici se dorește înființarea marelui califat islamic, format din Cecenia, Daghestan, Abhazia, Ingușetia, Osetia de Nord, Adigee și Republica Kabardino - Balkaria. Baze logistice și celule ale Al-Qaeda sunt prezente în majoritatea statelor din spațiul comunitar, problemă de altfel cunoscută deja de U.E.

De subliniat este și prezența iraniană în Balcani, a interesului iranienilor musulmani pentru șiiții din Macedonia, Kosovo, Albania, Sandzak, Bosnia și Herțegovina și care acționează la nivelul agențiilor reprezentanților oficiali, al populației, al lăcașurilor de cult, mediului de afaceri, guvernelor, cu multe milioane de euro investite în educația religioasă, inclusiv în deplasări la locurile sfinte ale Islamului.

Trebuie amintit faptul că a apărut o nouă formă de terorism transnațional caracterizat printr-o organizare mai bună, prin subtilitate, prin descentralizare, regionalizare și autonomie conferită fiecărei celule teroriste în parte, care creează dificultate în procesul de analiză și identificare a sa.

Tot din Balcani, o amenințare care nu poate fi ignorată este Al-Qaeda Albă, înființată cu ani în urmă și care s-a răspândit deja în toată Europa.

Combaterea terorismului se realizează prin modelul integrat al frontierelor, capacitatea operațională a agențiilor U.E. de răspuns flexibil și integrat, prin cooperare polițienească și prin optimizarea bazei de date comune. Coordonatorul pentru terorism din U.E., Gilles de Kerchove, pune accent pe traducerea în fapt a strategiei de acțiune adoptată: protecție, prevenire, represiune (urmărirea actelor de terorism în justiție) și reacția instituțiilor cu ocazia ultimelor consfătuiri, simpozioane ori consilii J.A.I.

**Pagină realizată de ambasadorii
juniori Cucu Tiberiu și Popa Andreea**

Moneda unică europeană –

euro – a fost creată la data de 1 ianuarie 1999, dar a rămas o monedă „virtuală”, utilizată în principal de bănci și de piețele financiare în cei trei ani care au urmat. Pentru majoritatea populației, euro nu a devenit o monedă „reală”, vizibilă și tangibilă înainte de 1 ianuarie 2002.

Doar 11 țări din statele membre ale UE au introdus moneda unică europeană drept monedă oficială pe 1 ianuarie 1999, Grecia 2 ani mai târziu după care Slovenia în 2007, Malta și Cipru în 2008, Slovacia în 2009, Estonia în 2011, Letonia în 2014 și Lituania în 2015. Grecia a fost țara care a aderat cu mici „probleme” în anul 2001 care s-au dezvoltat până în ziua de azi și care au generat o criză dificilă. Moneda unică europeană a fost adoptată de către 17 state membre ale Uniunii Europene care împreună formează zona euro. Introducerea monedei a fortificat relațiile dintre țările membre. Bulgaria și România la moment nu au o dată țintă pentru adoptarea monedei unice europene.

În anul 1996, Uniunea Europeană a decis ca, spre deosebire de cele șapte bancnote euro, identice pentru toate țările, monedele de 1, 2, 5, 10, 20 și 50 de eurocenți și de 1 și 2 euro să dispună de „**fețe naționale**”, prin urmare câteva exemple: în Atena găsim tânăra Europa răpită de Zeus pe moneda de 2 euro, în Italia pe monedă găsim cele mai mari talente („Proporțiile ideale ale corpului uman” de Leonardo da Vinci sau „Nașterea lui Venus” de Botticelli), în Austria s-a reținut în metal monumente ale Vienei, în Spania catedrala Santiago de Compostela îi chipul lui Miguel de Cervantes, Portugalia a ales să pună în lumină secolul al XII-lea (cel al independenței), etc.

Cum a luat naștere moneda euro?

atunci când nimeni nu avea nicio idee despre aspectul grafic al acestora, iar viitoarea monedă nu avea încă nicio denumire. Problema grafică a fost soluționată în anul 1996, când Institutul Monetar European, a stabilit definitiv aspectul grafic al bancnotelor, în urma unui concurs organizat în acest scop. Până în anul 1998 a fost lansată seria pilot. Comunicarea a reprezentat, de asemenea, un element esențial al pregătirilor. Fiecare persoană trebuia să se familiarizeze cu aspectul grafic al noii monede și cu modalitatea de preschimbare a vechilor însemne monetare.

Mediatizarea graficii bancnotelor s-a făcut atât prin reclame televizate, reclame tipărite, internet, cât și pe alte canale.

La reuniunea Consiliului European de la Madrid din luna decembrie 1995, șefii statelor europene au stabilit denumirea noii monede: euro. Alte propuneri au fost respinse din cauza conotațiilor naționale. Printre aceste propuneri s-au numărat „ducat”, „ecu”, „florin”, „franc” sau cea de utilizare a euro ca prefix la valute existente (de exemplu „euromarca”). S-a căzut de acord ca denumirea monedei să fie aceeași în toate limbile oficiale ale

Uniunii Europene (UE), ținând seama de alfabetele diferite, și să fie ușor de pronunțat. În primul rând, denumirea trebuia să fie simplă și reprezentativă pentru Europa.

Moneda trebuia să fie reprezentată și de un simbol. La fel ca și denumirea, simbolul trebuia să fie clar asociat Europei, ușor de scris și atractiv. O listă incluzând treizeci de posibilități „întocmită de angajați ai Comisiei Europene” a fost redusă la zece în momentul în care a intrat în dezbaterea publică. Din această listă redusă au rămas două simboluri, iar alegerea finală a revenit președintelui de atunci al Comisiei, Jacques Santer, și comisarului pentru afaceri economice și financiare, Yves Thibault de Silguy. Simbolul euro a fost inspirat de litera grecească epsilon, ca o reflectare a faptului că Grecia este leagănul civilizației europene. „E” este, desigur, și prima literă din cuvântul „Europa”. Cele două linii orizontale paralele puternic marcate intenționează să

simbolizeze stabilitatea valutei.

Andrei Gurău,
ambasador
junior

Uniunea Europeană și Criza Refugiaților

Termenul de refugiat se aplică oricărei persoane care, în urma unor evenimente survenite înainte de 1 ianuarie 1951 și în baza unor temeri justificate de a fi persecutată datorită rasei, religiei, naționalității, apartenenței la un anumit grup social sau opiniilor sale politice, se află în afara țării a cărei cetățenie o are și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește protecția acestei țări; sau care, neavând nicio cetățenie și găsindu-se în afara țării în care avea reședința obișnuită ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, din cauza respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

Criza refugiaților izbucnește în 2015 pe fondul violențelor produse de **Războiul Civil din Siria**, implicând în mod direct spațiul european prin migrația populației din zonele de conflict spre Uniunea Europeană. Prin extrapolarea considerentelor umanitare, problema refugiaților este percepută ca fiind un fenomen creator de alte fenomene, luând în considerare efectul destabilizator pe care acesta îl produce asupra construcției unionale: **fragmentarea factorilor de decizie** ca urmare a percepției nuanțate în ceea ce privește structura și componența organizației regionale.

Rețin atenția în această direcție a respingerii politicii comunitare momente precum *politica scaunului gol*, când decidenții politici de la Paris au hotărât să nu participe la lucrările Consiliului European în interval 1965-1966, motivând decizia prin argumentul conform căruia votul majoritar lezează interesele economice franceze, respectiv Discursul de la Bruges al prim-ministrului **Margaret Thatcher** (1988), prin care aceasta respinge ideea unei uniuni politice, accentuând ideea de construcție comunitară pe piloni eminamente economici: *Europe will be stronger precisely because it has France as France, Spain as Spain, Britain as Britain, each with its own customs, traditions and identity. It would be folly to try to fit them into some sort of identikit European personality*. Problemele generate de exodul populației siriene surprinsă în confunțarea dintre Damasc și Statul Islamic sunt transpuse pe două paliere: **instituțional**, respectiv **integrator**. Cele două tipuri de probleme se întrepătrund, ca urmare a faptului că adaptarea refugiaților la climatul politico-social european depinde în foarte mare măsură de modul în care aceștia sunt incluși în sistemul de învățământ, respectiv pe piața de muncă. **Agenda Europeană pentru Migrație** este formulată astfel cu scopul de a breveta un sistem unional de administrare a întregii situații a refugiaților, aceasta incluzând nu doar criteriile de găzduire ale acestora, ci și măsurile ce permit reîntregirea familială în situațiile ce fac necesară această procedură, integrând recepționarea refugiaților în **Politica Comună de Apărare și Securitate**.

În aceeași direcție, se remarcă activitatea unor organe specializate de cooperare între statele membre pe problema refugiaților precum **Biroul European de Susținere a Refugiaților**, fapt ce atestă instituționalizarea procedurilor de integrare a refugiaților, în vederea asigurării unei *implementări coerente a Sistemului Comun European de Azil*. **Sistemul de la Dublin** este un alt element fundamental al politicii europene privind migrația, acesta reglementând criteriile de acceptare ale cererilor de azil, ierarhizând totodată responsabilitatea pentru validarea dosarelor.

Toleranța este unul dintre considerentele societale dintre cele mai declanșatoare de dezbateri, cu atât mai mult cu cât discursurile xenofobe, sau cel puțin cu trimiteri directe spre principii inerente ale discriminării rasiale, sunt încă prezente, liderii opoziției dintr-o serie de state construindu-și un program politic ce gravitează în jurul consolidării statului națiune pe fundamente etnice. În această categorie se includ statele balcanice, printre cele mai afectate de permutările de populație, ca urmare a tranzitării directe de către grupurile de refugiați veniți din Asia.

Agenția de cercetare YouGov a întocmit în această direcție studiul din 2015 cu privire la atitudinea statelor nord-europene în ceea ce privește minoritățile etnice de pe teritoriul acestora. Astfel, cel mai ridicat grad de intoleranță este înregistrat în Danemarca, unde un procent de **72%** din populație nu tolerează minoritatea romă. Cel mai ridicat grad de intoleranță împotriva populației musulmane este înregistrat tot de Danemarca, acesta fiind de **45%**.

Opoziția puternică este exercitată și de opinia publică a statelor precum Franța și Germania, care în urma acordurilor privind cotele obligatorii urmează să primească cele mai însemnate procente din diagrama de relocare: 14, respectiv 18% din numărul total de refugiați. Seria de **atentate de la Paris**, respectiv acuzațiile de comitere a unor agresiuni de către refugiații musulmani în orașe germane precum **Köln** sunt pârgii solide de sprijin pentru opoziția măsurilor de primire a refugiaților, acestea generând proteste antiguvernamentale precum cele din Germania. Sintetizând, criza refugiaților produce consecințe la nivelul **structurilor de cooperare la nivel european**, luând în considerare faptul că perioadele de criză generală sunt adevărate teste de maturitate pentru organizațiile de cooperare precum și tentația statelor de a recurge la izolaționism în momentele de instabilitate internă, după cum se înregistrează în Grecia încă de la începutul crizei economice mondiale.

Alina Niță, ambasador junior

Jurnalul proiectului EPAS

La început, am fost nehotărâta dacă să intru sau nu în proiect, pentru că aceasta presupune multă responsabilitate, dar mi-am dat seama că, astfel, pot să ajut multe generații de elevi. Pot face ceva care să îi ajute pe cei din jurul meu, pot face ca școala mea să devină mai bună decât este deja. Motivați de profesori, am făcut multe activități în care am învățat într-un mod puțin diferit. Am avut o discuție liberă cu domnul Nicolae Bacalbașa, cu domnul eurodeputat Dan Nica, o întâlnire cu domnul primar Ionuț Pucleanu și cu centrul Europe Direct din orașul nostru. Am evoluat treptat, am acumulat informație după informație și ne-am ajutat ca echipă, am ajuns să fim prieteni, să cunoaștem multe despre Uniunea Europeană. Acest proiect a însemnat pentru mine o șansă să fac ceva pentru semenii mei și pentru mine. *Brumă Denisa*

Când am auzit de acest proiect, am aplicat cât de repede am putut, fără să stau pe gânduri. Am învățat foarte multe lucruri despre Europa și despre aderarea României în Uniunea Europeană. Am cunoscut personalități importante din sistemul politic. Mi-am dezvoltat abilitatea de a lucra în echipa de ambascadori juniori și seniori, noi putându-ne numi deja o familie. Începând cu prima activitate, am zis că trebuie să câștigăm neapărat titlul de Școală Ambascador. Prin câștigarea acestui proiect putem fi vocea multor elevi în Parlamentul European și putem propune idei pentru dezvoltarea învățământului românesc. *Șerbu Adelina*

Încă din prima zi în care am intrat în proiectul “Școli Ambasador ale Parlamentului European”, am sperat că vom ieși învingători. Acest sentiment există și astăzi în sufletul meu, având în vedere efortul și interesul depuse. Datorită implicării mele în acest proiect, am acumulat foarte multe informații noi care mă vor ajuta pe viitor, indiferent de drumul pe care îl voi urma. În acest timp petrecut în cadrul proiectului, am avut onoarea de a cunoaște personalități importante din primăria orașului și Parlamentul European, cu care am dezbatut subiecte legate de sistemul de educație românesc actual, criza refugiaților, fenomenul Brexit și multe altele. Participând la tot felul de activități, concursuri, am trecut prin stări de emotivitate, curaj și încredere în sine.

Popa Andreea

Proiectul “Școli-ambasador ale Parlamentului European” este unul dintre cele mai constructive programe la care am avut șansa să particip. Mi se pare logic să învățăm despre UNI-UNEA EUROPEANĂ. Am intrat în proiect pentru că-mi iubesc țara și, desigur, pentru că imi iubesc liceul unde învăț. Îmi doresc să câștigăm. Una dintre primele activități din proiect a constat în primirea călduroasă a Domnului Profesor Universitar Bacalbașa. M-a impresionat felul în care domnul primar, Ionuț Pucleanu, a încercat să ne explice ce trebuie să facem pentru ca orașul nostru să fie unul cu adevărat european. De asemenea, am trăit cu emoție întâlnirea cu Domnul Eurodeputat Dan Nica, ce ne-a prezentat, cu multă distincție, felul în care funcționează instituțiile europene.

Proiectul este unul de succes, am avut multe de învățat.

Vlad Ostafe, ambasador junior

Acest proiect a însemnat o provocare pentru mine și încă înseamnă. Unele teme poate au fost mai grele dar cu ajutorul ambascadorilor seniori, cu ajutorul celorlalți din proiect și bineînțeles, folosindu-mă de internet și de cărțile primite am dobândit niște informații pe care nu le știam sau doar auzisem despre ele. Ultima temă dezbătută a fost despre vot eu ca să fiu sinceră nu știam extrem de multe pentru că nu m-am interesat pe cât ar fi trebuit. În urma modulului 6 cu doamna Silvana Ciupercă am învățat foarte multe, am învățat despre tipurile diferite de votare, despre importanța noastră la vot ca cetățeni. Eu, ca ambasador junior, am văzut acest proiect ca o provocare, a fost ceva ce m-a ajutat să înțeleg mai multe despre ce se întâmplă în jurul meu.

*Brumă Denisa,
ambasador junior*

Uniunea Europeană și natura

Uniunea Europeană ne este benefică în mai multe feluri, oferindu-ne pace, libertate de mișcare, costuri mai mici când vine vorba de convorbiri prin telefon și altele, dar probabil cel mai important dintre toate are legătură cu ceea ce ne-a permis să existăm, ceea ce ne înconjoară și care ne oferă sănătate și adesea o stare foarte bună de spirit, dar care de cele mai multe ori rămâne doar în fundal. Este vorba despre natură și tot ce conține ea.

De la diferiți pomi fructiferi, la animale, la insect și la flori. Toate fac parte din natură chiar și aerul ce ne oferă viață, pământul care ne susține și ne oferă hrană fără de care nu am avea energia necesară și apă cristalină ce te răcorește și hidratează.

În ultima vreme, natura a suferit în urma poluării create tot de noi.

Deci ce face Uniunea Europeană pentru a proteja natura?

Păi, pe scurt, multe lucruri... Cam prea multe pentru a le introduce pe toate în acest articol, dar noi vom încerca să le arătăm și explicăm pe rând cât mai simplu și mai scurt.

- Legi legate de natură și biodiversitate
Natura 2000

Se întinde peste 18% din teritoriul terestru UE și aproape 6% din teritoriul maritim. Este cea mai mare rețea de zone protejate coordonate din lume și oferă un paradis pentru speciile pe cale de dispariție și habitaturile lor din Europa.

Protejarea speciilor

Europa are o diversitate bogată de plante și animale sălbatice, unele specii unice. UE își propune să protejeze le protejeze și lucrează cu diferite organizații, precum CITES pentru a se asigura că comerțul cu animale sălbatice este durabil și pentru combaterea comerțului cu animale ilegal în toată lumea.

Infrastructura "verde"

O rețea de ecosisteme sanatoase de cele mai multe ori oferă alternative mai ieftine decât tradiționalele infrastructuri "gri" și multe alte beneficii, atât pentru cetățenii UE, cât și pentru biodiversitate. UE promovează soluțiile ce au la bază folosirea infrastructurilor bazate și inspirate pe și din natură.

Obiective care să oprească pierderea biodiversității în Uniunea Europeană

A. Protejează specii și habitate

B. Păstrează și repară ecosisteme

Pentru acesta, se poate întocmi o hartă și se poate evalua statutul și valoarea economică a ecosistemelor și serviciilor lor de pe întregul teritoriu UE, se poate promova recunoașterea valorii economice în finanțe și sistemele de raportare în Europa. Refacerea ecosistemelor este, de asemenea, o acțiune obligatorie.

C. Obține agricultură și forestieră mai durabilă

Pentru aceasta, este nevoie să ne axăm mai mult pe dezvoltarea în zonele rurale în legătură cu nevoile biodiversității și să dezvoltăm unelte pentru a ajuta fermierii și pădurarii să lucreze împreună către o conservare a biodiversității.

De asemenea, deținătorii de păduri trebuie încurajați să le protejeze și să mărească biodiversitatea acestora.

Măsurile de biodiversitate, precum prevenția focului și preservarea zonelor de sălbăcie trebuie cuprinse în planurile manageriale legate de păduri.

D. Fă pescuitul mai durabil și marile mai sănătoase

Astfel, trebuie redus impactul pescăriilor prin debarasearea graduală a peștilor aruncați înapoi și evitarea capturilor accidentale.

Activitățile de pescuit trebuie adaptate, implicând sectorul pescăresc în activități alternative precum eco-turism, monitorizarea biodiversității maritime și lupta împotriva gunoierului maritim.

E. Combate speciile străine invadatoare.

F. Ajută la oprirea pierderii globale a biodiversității.

Așadar, UE se îngrijește de natură din jurul nostru punând-o pe un loc foarte important. Rezultatele proiectelor acestora ne înconjoară și cu ajutorul lor putem fi siguri că vom trăi mai bine.

Popa Ionela-Daniela, ambasador junior

Piața unică

Pe piața unică a Uniunii Europene (denumită uneori și piață internă), persoanele, bunurile, serviciile și capitalul pot circula la fel ca și pe teritoriul unei singure țări. Cetățenii UE pot să locuiască, să studieze, să muncească, să cumpere, să își petreacă anii de pensie în orice țară din UE, bucurându-se de produse provenind din toată Europa.

Pentru a crea această piață unică, au fost eliminate sute de bariere de ordin tehnic, juridic și birocratic.

Ca urmare companiile și-au extins oportunitățile, iar concurența a dus la reducerea prețurilor și la diversificarea ofertei pentru consumatori.

În Europa, convorbirile telefonice costă mult mai puțin decât în urmă cu 10 ani

Prețul biletelor de avion au scăzut semnificativ și s-au inaugurat rute noi

Persoanele fizice și întreprinderile au posibilitatea de a-și alege acum furnizorii de electricitate și de gaz

În această piață unică se include și spațiul Schengen, adică libera trecere a cetățenilor în diferite țări fără nevoia obligatorie de pașaport. În prezent spațiul Schengen cuprinde 26 de țări, dar din păcate noi nu facem parte. Trebuie îndeplinite anumite cerințe pe care se pare că momentan nu le putem îndeplini așa că este un minus pentru noi.

Pe scurt, avem extrem de multe facilități de la locuri de muncă la prețuri care au scăzut cu mult.

Piața unică reprezintă din punctul meu de vedere un trai mai ușor și din cele trei exemple se înțelege foarte bine de ce. Piața unică ne oferă multe oportunități de care noi ar trebui să profităm.

Brumă Denisa,
ambasador junior

Legislația europeană împotriva discriminării

Normele Uniunii Europene menite să combată discriminarea pe motive de origine rasială sau etnică, religie sau credință, dizabilități, vârstă sau orientare sexuală au fost transpuse de toate statele membre în legislația lor națională. În prezent sunt necesare eforturi suplimentare pentru a le pune în aplicare. Acestea sunt principalele constatări ale unui nou raport lansat de Comisia Europeană.

Directiva privind egalitatea de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și Directiva privind egalitatea de tratament între rase, ambele adoptate în 2000, au fost elaborate pentru a combate discriminarea. Este o veste bună că aceste directive ale UE fac parte acum din dreptul intern al tuturor celor 28 de țări din UE.

Însă, printre principalele provocări se numără insuficienta sensibilizare a opiniei publice asupra drepturilor și faptul că nu toate cazurile de discriminare sunt raportate. Pentru a sprijini acest proces, Comisia pune la dispoziție fonduri pentru sensibilizarea opiniei publice și pregătirea practicienilor în domeniul dreptului pe tema legislației privind egalitatea. În plus, Comisia Europeană a publicat orientări pentru victimele discriminării.

„Principiul non-discriminării face parte dintre principiile de bază ale Uniunii Europene. Toți suntem egali în fața legii și toți avem dreptul de a ne trăi viața fără a fi discriminați”, a afirmat vicepreședintele Viviane Reding, comisarul UE pentru justiție. „Mulțumită normelor antidiscriminare ale UE și măsurilor luate de Comisie pentru asigurarea respectării acestora, cetățenii se pot prevala de aceste drepturi în toate cele 28 de state membre. Provocarea este să ne asigurăm că cei afectați de discriminare își pot aplica în practică drepturile - că știu cui să se adreseze pentru a obține ajutor și că au acces la justiție.”

Normele interzic discriminarea într-o serie de domenii-cheie pe motive de rasă sau de origine etnică, iar la locul de muncă interzic discriminarea pe motive de vârstă, religie sau credință, dizabilități sau orientare sexuală. Ambele directive au fost transpuse în dreptul intern al tuturor celor 28 de țări din UE, ca urmare a măsurilor luate de Comisie.

Vlad Ostafe, ambasador junior

Călătorii în Uniunea Europeană

Uniunea Europeană se întinde pe tot continentul european, din nordul friguros până la Marea Mediterană și de la coasta de vest a Irlandei până la țărmurile Ciprului: o bogată tapiserie de peisaje, de la coaste stâncoase până la plaje nisipoase, de la pășuni fertile până la câmpii aride, de la păduri și lacuri la tundra arctică.

Popoarele din Europa, cu diversitatea de tradiții, culturi și limbi, reprezintă peste 7 % din populația lumii. Moștenirea lor istorică este ilustrată de picturi rupestre preistorice, de antichități grecești și romane, arhitectură maură, for țarețe medievale, palate renașcentiste și biserici baroce. Și Europa modernă atrage călătorul prin orașele sale vibrante, prin festivitățile culturale pline de culoare, prin sporturile de iarnă și de vară și prin bucătăria variată.

Europenilor le place să călătorească, iar eliminarea majorității formalităților legate de pașaport și bagaje a înlesnit mult această activitate. Șaisprezece țări din UE au aceeași monedă (euro), ceea ce face mai ușoară compararea prețurilor și elimină costurile și obstacolele generate de schimbul valutar. Crearea pieței unice care cuprinde acum aproape 500 de milioane de oameni a adus cu ea mai multe posibilități de alegere și prețuri mai mici. De fapt, majoritatea europenilor consideră că a călători în UE este la fel de ușor ca a călători în țara de origine.

Pentru cetățenii din Uniunea Europeană, documentele de care este nevoie pentru a călători sunt pașaportul sau carte de identitate

În prezent, nu mai există controale de frontieră la granițele dintre 22 de țări UE. Acest fapt se datorează normelor Schengen care fac parte din legislația comunitară. Aceste norme elimină toate controalele la granițele interne, dar instituie controale eficiente la granițele externe ale UE și introduc o politică comună a vizelor. Toate țările UE sunt membre cu drepturi depline ale spațiului Schengen, cu excepția Bulgariei, a Ciprului, a Irlandei, a României și a Regatului Unit.

Prin urmare, veți avea nevoie să prezentați un document de identitate valabil (pașaport sau carte de identitate) pentru a călători în aceste cinci țări. Elveția, Islanda și Norvegia sunt, de asemenea, membre ale spațiului Schengen, însă nu sunt membre ale UE.

La intrarea sau la ieșirea din UE, veți avea nevoie la granițele externe de un pașaport valabil sau de o carte de identitate.

Când călătoriți în UE, este bine să aveți pașaportul sau cartea de identitate asupra dumneavoastră pentru a putea, în orice eventualitate, să vă declarați identitatea. Din motive de ordine publică sau de securitate națională, pe perioade limitate, pot fi efectuate verificări la granițele interne.

Asigurați-vă că, în cazul în care copiii dumneavoastră vă însoțesc în călătorie, aceștia fie au propriul pașaport sau propria carte de identitate, fie figurează în pașaportul dumneavoastră.

Acordurile cu Elveția, Islanda, Liechtenstein și Norvegia oferă cetățenilor din aceste țări dreptul de a fi tratați la fel ca cetățenii UE și de a călători în UE doar cu cartea de identitate sau cu pașaportul.

În ceea ce privește vizele, nu mai este nevoie de ele pentru a călători în interiorul UE.

Eiler Minodora,
Apostol Alexandra
ambasadori juniori

EUROPA DEZBATE—PREGĂTIREA TINERILOR PENTRU VIAȚĂ PRIN DEZBATERI

Trăim într-o lume în care toate chestiunile, importante sau minore, de interes mondial, european, național, local sau uneori chiar ... personal (unele show-uri TV constituie exemple edificatoare!), ... se dezbat!!!

În acest context, dezbaterea și-a făcut drum, de câțiva ani încoace, și în lumea școlii – e drept, într-un mod mult mai structurat decât se întâmplă în societate, sub formă de dezbateri academice. Dezbatările academice sunt o formă structurată de dezbateri, în care elevii sunt puși în situația de a găsi și pune în valoare argumente pro și argumente contra pentru ambele fațete ale unei afirmații asupra căreia oamenii pot avea opinii diferite. Diferențele majore între dezbaterile generale din societate și dezbateri precum cele care se desfășoară sub emblema “Tinerii Dezbat” sunt structura formalizată, cunoașterea din timp și delimitarea temei aflate în discuție (ceea ce permite pregătirea argumentării) și caracterul de competiție pe echipe.

Abordarea de tip pro/contra în cadrul dezbaterilor academice le dezvoltă elevilor capacitatea de analiză a unor probleme controversate și îi ajută să obțină imagini nedistorsionate de prejudecăți. Este important de subliniat că tema dezbaterii (moțiunea) reprezintă în primul rând un pretext pentru exersarea abilităților de comunicare în spațiul public, de ascultare activă, de gândire critică și de argumentare logică. Practicând dezbaterile, tinerii se pregătesc să acționeze adecvat în contexte sociale și profesionale și deci să participe inteligent la viața socială, învață să investigheze, să analizeze, să construiască argumente pertinente și să contra-argumenteze, să fie critici și constructivi în abordarea și rezolvarea unor probleme.

Dezbaterile îi ajută astfel pe tineri să devină cetățeni activi și implicați, să “gândească cu propria minte” și să fie mai puțin expuși manipulațiilor de tot felul.

Din decembrie 2016, fostul concurs național “Tinerii dezbat” a devenit Olimpiada națională de argumentare, dezbateri și gândire critică “Tinerii dezbat”, competiție școlară de dezbateri educaționale, cu caracter transdisciplinar, introdusă în Calendarul olimpiadelor și concursurilor școlare al MEN pentru 2017.

Marele avantaj al acestei olimpiade este că, spre deosebire de olimpiadele pe discipline, participarea la olimpiada *Tinerii dezbat* nu presupune în mod necesar existența unui nivel anterior de excelență la una sau mai multe discipline academice, ci doar competențe transversale și transferabile: de comunicare, de gândire critică, de ascultare activă, de organizare, de argumentare etc., ceea ce o face mult mai deschisă pentru un număr mai mare de elevi și de școli. În acest fel, olimpiada Tinerii dezbat constituie o nouă oportunitate pentru toate unitățile de învățământ liceal de a pregăti mai bine elevii pentru viață și de a-și promova elevii, și de a promova în același timp, la nivel județean și național, și calitatea educației pe care școala o oferă.

Elevii din Colegiul Tehnic Aurel Vlaicu au însă, pe lângă această olimpiadă, și alte oportunități de a-și dezvolta competențele specifice și de a activa și evolua în domeniul dezbaterilor:

Astfel, anul acesta se va desfășura a III-a ediție a turneului județean “EUROPA DEZBATE”, turneu care se va desfășura în cadrul manifestărilor dedicate Zilei Europei, în perioada 06-07.05.2017. Turneul se adresează tuturor liceelor din județ, indiferent dacă sunt înscrise sau nu la olimpiadă, și constituie o bună ocazie pentru elevi și profesori de a face cunoștință cu activitatea de dezbateri și de a exersa, a dezvolta și a verifica competențe specifice dezbaterilor, precum și un prilej de pregătire pentru participarea la olimpiadă, în următorii ani.

În cazul liceului nostru, din păcate, curriculumul național (planul-cadru) nu permite includerea opționalului “Dezbateri, oratorie și retorică” în oferta educațională, dar dacă elevii doresc să dezvolte activități de dezbateri, există posibilitatea înființării unui club de dezbateri în școală, ca activitate extracurriculară. Este nevoie doar de un strop de inițiativă (care poate veni de la elevi!) și de dorință de dezvoltare (pe toate planurile!) a celor care se vor implica într-un astfel de proiect.

Simboluri europene

Europa este al doilea cel mai mic continent și acoperă numai 2% din suprafața Pamântului, respectiv 6,8 % din suprafața terestră. Astăzi, Europa este probabil cel mai vizitat continent, aici existând o multitudine de atracții turistice, monumente vechi de mii de ani, orașe moderne, etc.

Conform mitologiei grecești, Europa era o frumoasă prințesă feniciană. Zeus s-a îndrăgosit de Europa și s-a prezentat în fața ei, preschimbat într-un taur alb, pentru a-i câștiga încrederea. Prințesa s-a urcat pe spatele taurului și a fost purtată așa până în Creta, unde Zeus i-a arătat adevărata lui înfățișare.

Cei doi ar fi avut împreună trei copii: Minos, Rhadamanthus și Sarpedon.

Numele grecesc „Europa” are o origine incertă. O

ipoteză sugerează originea cuvântului de la cuvintele grecești întins (eur-) și ochi (op-, opt-), iar de aici Europē.

Pentru Homer, Europa (greacă Εὐρώπη, Eurōpē) era numele reginei Cretei din mitologie, și nu, încă, o denumire geografică. Mai târziu, Europa făcea referire la zona central-nordică a Greciei, iar din jurul anului 500 î.Hr. termenul a fost extins pentru a face referire și la teritoriile din nord.

O altă explicație a denumirii continentului Europa este că ea ar proveni de la cuvântul fenician "ereb" care înseamnă "apus de soare". Așa spuneau fenicienii ținuturilor de la vest de Marea Egee, de unde porneau corăbiile lor spre Marea Mediterană, față de Asia, care se situa la răsăritul Soarelui.

Cei mai faimoși vulcani activi ai Europei

Etna este cel mai mare vulcan activ din Europa. Aflat în partea de nord-est a insulei italiene Sicilia, înălțimea sa este controversată, întrucât la fiecare erupție își modifică altitudinea, din cauza distrugerii parțiale a conului vulcanic. Etna are cea mai lungă perioadă de activitate, de peste 6000 de ani, iar acum are o înălțime de circa 3.320m, dar în trecut a avut 3.350 m.

Stromboli este un alt mare vulcan activ al planetei, și în același timp o insulă de origine vulcanică ce

se află la 30 km nord de Sicilia. Poziția și activitatea i-au adus porecla de *far al Mediteranei*. Vulcanul Stromboli este una dintre atracțiile fermecătoare ale insulei Stromboli situată la nord de Sicilia.

Având o formă circulară, conul vulcanului atinge înălțimea de 3000 m. Suprafața insulei este de numai 12,6 km². Vulcanul este faimos prin spectacolul impresionant de lumini ce sunt rezultatul erupțiilor explozive.

Islanda este acoperită în proporție de 10% de ghețari, Vatnajökull fiind cel mai mare ghețar al Europei (8.133 km/p), ce ocupă peste 8% din teritoriul Islandei. Sub calota glaciară Vatnajökull sunt situați șapte vulcani.

Muntele Vezuviu, un alt vulcan, situat la aproximativ 10 km est de orașul Napoli în parcul național omonim din regiunea Campania în Italia. Înălțimea actuală a conului principal este de 1281 m iar cea a conului secundar (Monte Somma) este de 1149 m. Acesta este cunoscut pentru distrugerea prosperelor orașe romane Pompei și Herculaneum. Lava le-a acoperit aproape instantaneu, împiedându-le la propriu și punând capăt vieții locuitorilor.

INTER ȘI TRANSDISCIPLINARITATEA, DEZIDERATE ALE UNUI ÎNVĂȚĂMÂNT EUROPEAN

Creșterea fără precedent a cunoștințelor în epoca noastră, capătă legitimitate problema adaptării mentalităților la aceste cunoștințe. Armonia dintre mentalități și cunoștințe presupune ca aceste cunoștințe să fie inteligibile. Uneori ne întrebăm dacă mai poate exista comprehensibilitate în era big-bang-ului disciplinar și a specializărilor excesive. În condițiile în care există astăzi sute de discipline academice, mai poate exista un dialog real între un matematician și un poet, un biolog și un economist, dincolo de niște banalități mai mult sau mai puțin reale? Și totuși, un adevărat factor de decizie ar trebui să poată dialoga cu toți deodată. Nevoia stringentă de „punți” între diferitele discipline s-a concretizat prin apariția, către mijlocul secolului al XX-lea, a interdisciplinarității și a transdisciplinarității.

Transdisciplinaritatea se referă, așa cum indică prefixul trans-, la ceea ce se află în același timp și între discipline, și înăuntrul diverselor discipline, dar și dincolo de orice disciplină. Finalitatea sa este înțelegerea lumii prezente, unul din imperativele sale fiind unitatea cunoașterii. Transdisciplinaritatea reprezintă gradul cel mai elevat de integrare a curriculum-ului, mergând chiar până la fuziune. Această fuziune este faza cea mai complexă a integrării. Abordarea de tip transdisciplinar tinde către o „decompartimentare” a obiectelor de studiu implicate în proces. Ea reprezintă „punerea în scenă” a unei axiome comune pentru ansamblul disciplinelor.

Interdisciplinariitatea este o modalitate de acțiune și gândire dintre obiectele și fenomenele lumii

reale.

Abordarea interdisciplinară a conținuturilor este o necesitate dată de nevoia firească a copiilor de a face conexiuni, de a explora mediul înconjurător cu scopul de a-l cunoaște și stăpâni. „Interdisciplinaritatea implică un anumit grad de integrare între diferitele domenii ale cunoașterii și diferite abordări, ca și utilizarea unui limbaj comun permițând schimburi de ordin conceptual și metodologic”. (G. Văideanu, 1988)

În activitățile transdisciplinare și interdisciplinare, învățarea devine un proiect personal al elevului, pașii fiindu-i îndrumați de către moderatorul activității, profesorul. Crearea unui cadru propice învățării, cu o largă varietate de stimuli și condiții, face învățarea mai interesantă, o stimulează, dar o și consolidează. Participarea elevilor se face pe parcursul întregului proces al învățării, activitățile fiind fundamentate pe principiul învățării prin acțiune practică, cu o finalitate reală. Accentul cade pe activitatea de grup și nu pe cea cu întreaga clasă, cadrul de lucru renunțând la stilul de lucru fragmentat, în care lecțiile se desfășoară una după alta, cu distincții clare între ele, ca și cum nu ar face parte din același tot unitar. Acest tip de activități au și rolul de a indica măsura în care elevul prezintă, în mod real, anumite aptitudini, dar sunt și un bun prilej de verificare a capacităților intelectuale și a aptitudinilor creatoare ale elevilor. În același timp, în acest proces educațional pot fi implicate mai multe forțe precum părinți, membri ai comunității locale sau specialiști, lăsând loc libertății de exprimare atât pentru elev, cât și pentru profesor.

Organizații internaționale ca U.N.E.S.C.O. și U.N.I.C.E.F. au dat semnificații noi conceptului de învățare. În studiul U.N.E.S.C.O. sunt introduși cei patru „piloni ai învățării”:

- a învăța să știi/ să cunoști – a învăța să înveți;
- a învăța să faci – a te integra în societate;

-a învăța să muncești împreună cu ceilalți;

-a învăța să fii – a manifesta simț etic. Ce va ști elevul să facă în urma învățării transdisciplinare? Va fi capabil să interpreteze, să analizeze, să formuleze opinii personale, să utilizeze informația în scopul rezolvării unei probleme, să identifice și să soluționeze probleme. Se poate observa că prin abordarea monodisciplinară a învățării se formează, în mod deosebit, competențe specifice nivelului cognitiv, în timp ce prin abordarea transdisciplinară se formează competențe integratoare și durabile prin transferabilitatea lor.

Abordarea transdisciplinară în studiul unei limbi străine este similară cu conceptul curriculumului din Québec de competențe transversale. Programul de studiu vizează nu doar dezvoltarea comunicării orale, ci și a lecturii și a comunicării scrise. Studiul transdisciplinar al limbii străine propune o abordare tematică care cuprinde sarcini din ce în ce mai complexe pe plan cognitiv și implică apelul la numeroase activități interactive. Nici un element al desfășurării procesului de învățare nu este predeterminat. Alegerea conținutului studiat se bazează pe interesele fiecărui elev din clasă. Astfel elevii ajung să comunice cu ușurință într-o limbă străină deoarece subiectele abordate se bazează pe domenii din sfera lor de interes.

În zilele noastre învățarea nu mai are loc în școală, cea mai mare parte a învățării în societatea contemporană pare a se petrece, de fapt, în afara școlii. Familia, comunitatea, „grupurile de egali” și, mai ales, mass-media constituie într-o măsură tot mai semnificativă medii de învățare. Cel mai puternic argument al integrării disciplinelor este însuși faptul că viața nu este împărțită pe discipline.

Prof. Zubașcu Raluca – Anamaria

COLEGIUL TEHNIC "AUREL VLAICU", GALAȚI

Str. 1 Decembrie 1918 nr. 25

Tel: 0040236/463.740

Fax: 0040236/463. 584

lic_metalurgic_gl@yahoo.com

<http://gsimgalati.liceu.edu.ro>

**COLECTIVUL
REDAȚIONAL**

Director:

Prof. Silvana Ciupercă

Dir. adj.:

Prof. Claudia—Liliana Guguilă

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

- prof. Carmen - Mariana Codreș

- prof. Mariana Rusu

Elevi—ambasadori junior EPAS

- **Burcă Marius**
- **Popa Ionela—Daniela**
- **Șerbu Adelina-Elena**
- **Arghir-Gurău Andrei**
- **Brumă Denisa**
- **Popa Andreea**
- **Constantin Ana-Maria**
- **Cucu Alex-Tiberiu**
- **Eiler Minodora**
- **Tofoleanu Andra**
- **Niță Alina—Iuliana**
- **Bălan Alina—Adriana**
- **Apostol Alexandra**
- **Ostafe Vlad - Iulian**
- **Luparu Ramona**

Profesori—ambasadori seniori EPAS

- **Rusu Mariana**
- **Ciupercă Silvana**
- **Guguilă Claudia**
- **Codreș Carmen—Mariana**
- **Gurău Mirela**
- **Anghel Xenia-Corina**

Misiunea școlii:

Colegiul Tehnic „Aurel Vlaicu” urmărește formarea personalității autonome și creative a elevilor, asigurând o pregătire de calitate, bazată pe cunoștințe de cultură generală și formarea de competențe profesionale, care să le permită elevilor exercitarea unei profesii în domeniul lor de pregătire, continuarea studiilor în învățământul superior sau realizarea propriei afaceri.

Colegiul Tehnic „Aurel Vlaicu” trebuie să promoveze:

Competența

Tenacitatea

Accesibilitatea

Valoarea

